

Társsz. Tóth Lajos és Beer József. Bem. 1895. márc. 17. M. Kir. Operaház. »A cserkészleány«, operett 3 felv. Társsz. Telekes Béla. Bem. 1907. márc. 7. Népszínház.

Metzler-Lówy Paulina, énekesnő, sz. 1853. aug. 31-én, Szabadkán, hol atyja orvos volt. 1869—71-ig a prágai konzervatórium növendéke volt, majd 1873-ban lépett színpadra Altenburgban, két év múlva pedig Lipcsébe szerződött. 1887. jún. 12-én visszavonult a pályától.

Meurice (mórisz) Paul, fr. költő, sz. 1820-ban, Párizsban, megh. 1905. dec. 10-én, u. o. Nálunk színre került műve: »A notredamei toronyőr«. »1793.« (Rémuralom), dr. 11 képben, ford. Makó Lajos. Bem. 1901. jún. 7. Fővárosi Nyári Színház.

Meyerbeer Giacomo, német zeneszerző, családi néven: Jakob Liebmann-Beer, gazdag bankárcsaládból származott, sz. 1794. szept. 5-én, Berlinben, és itt kezdette zenei tanulmányait is. Feltűnő tehetsége hamar megnyilatkozott, még pedig nemcsak az előadó muzsikában, de a komponálásban is, habár első műveivel nem volt sikere. Így egy ideig a zongoravirtuózi pályát választotta és rendkívüli tetszés mellett koncertezett. Egyik bécsi hangversenye alkalmával ismerkedett meg Salierivel, akinek tanácsára Olaszországba utazott és itt Rossini hatása alatt teljesen olasz stílusban írta operáit, melyek azonban szintén csak mérsékelt sikert hoztak. 1824-ben Párizsba költözött és itt már első operája, az »Ördög Róbert«, egy csapásra a legnépszerűbb, legünnepeltebb operaszerzővé avatta. A népszerűség összes többi operái mellett kitartott és Meyerbeer élte végéig, mint a közönség kedvence olvashatta az élesen elítélő bírálatokat. A »Hugenották«, »Éjszak csillaga«, a »Proféta«, »Dinorah«, végül a közvetlenül halála után színre hozott »Afrikai nő« uralkodott hosszú ideig a világ összes dalszínházainak színlapján. Tizenhat évi párizsi tartózkodás után IV. Frigyes Vilmos Berlinbe vitte főzeneigazgatónak, de halála 1864. máj. 2-án a francia fővárosban érte, hol éppen az »Afrikai nő« színrehozását készítette elő.

Mezei Andor, színész, baritonénekes, sz. 1869. júl. 6-án, Pesten, megh. 1928. márc. 6-án, Kolozsvárott. Pesten elvégeztén iskoláit, Káldy Gyulánál tanult énekelni. 1893-ban lépett színpadra, Selmecbányán, Dobó Sándor színtársulatánál. Játzott és énekelt elsőrendű opera, operett és népszínmű bariton-szerepeket. 1897-ben Krecsányi Ignáchoz, 1899-ben Tiszay Dezsőhöz, 1902-ben pedig Makó Lajoshoz szerződött. 1911-ben a Délvidéki színi-kerület igazgatója lett. 1914-ben Faragó Ödön társulatához szerződött. Azután — 1916-tól katonai szolgálatot teljesített. A háború után Kolozsvárra került s amikor ott 1919-ben dr. Janovics Jenő elnöklése alatt megalakult a magyar színészegyesület, Mezei Andort választották meg irodaigazgatónak. A színészek, különösen pedig a nyugdíjasok sorsát annyira a szíven viselte, hogy a legtöbbször ő maga vitte el egy-egy öreg színésznek a várva-várt kis nyugdíját. Később, amikor a magyar színészegyesület összeolvadt a román színész-szindikátussal és minden hivatalos jelentést román nyelven kellett a központba küldeni, Mezei idegzetét a sok munka s különösen a román nyelv tanulása nagyon megviselte. Nyugdíjazták 1926-ban. Annak idejében egyike volt a nevesebb baritonénekeseknek. »Tosca« Scarpiaját Budapesten is számtalanszor nagy sikerrel énekelte. — Neje: Fáy Piroska, színésznő. (L. o.)

Mezei Béla, színiigazgató, sz. 1861. ápr. 30-án, Budán, megh. 1921. nov. 28-án, Rákosszentmihályon. 1885. ápr. 1-én lépett színpadra, Gáspár Jenőnél, Versecen. Nemsokára titkárként is működött. Művezetője volt özv. Veszprémi Jenőné és Deák Péter társulatának, majd helyettesigazgató Nádassy Józsefnél. 1891-ben igazgató lett és főképen a nemzetiségi vidékeken a nemzeti kultúra érdekében nagyszabású munkásságot fejtett ki; így többek között Nyitran 11 évig terjesztette a magyar eszmét és a délvidéken is elismerést vívott ki. 1903-ban Győrött választották meg, ahol 1910. márc. 21-én jubilált. 1917. okt. 1-én Rákosszentmihályon nyugalomba vonult, ahol 1918-ban mozgót nyitott »Világ Mozgó« cím alatt. Neje: Till Róza, színésznő, sz. 1867-ben,